

Maria Gabriela Pelaez Monsalve, azaz Gábi, aki cserediák programmal érkezett Székelyudvarhelyre. Helyi családoknál lakik, és a Tamási Áron Gimnázium tizenegyedik osztályba jár. Az első élményekről, az oktatásról kérdeztük a három hete városunkban tartózkodó spanyol anyanyelvű lányt. Előtte azonban

Nagy

György

öt, a Rotary Club tagját, a program itteni felelősét faggattuk a csereprogramról, akinek egyik lánya szintén külföldön tanul a program keretében.

Majdnem száz éves projektről van szó, a Youth Exchange Programról (YEP). Mi, a székelyudvarhelyi Rotary Club az idén kapcsolódtunk be – tudtuk meg Nagy Györgytől.

A program célja más-más kultúrákat megismerni egy év alatt, azaz a bekapcsolódó diákok egy tanévet töltenek egy bizonyos országban, ahol több családnál is laknak, illetve a helyi iskolákban tanulnak, közben pedig megismerik a helyi szokásokat, látnivalókat, embereket. Így került Székelyudvarhelyre a dél-amerikai lány is.

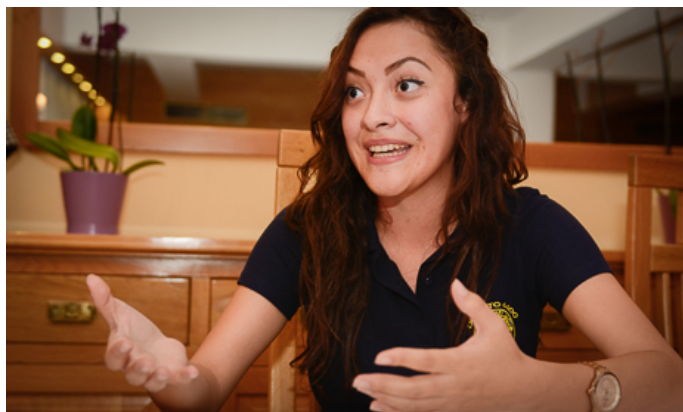

Csak spanyolul beszél a Gimibe érkezett középiskolás – ennyit tudtunk a 16 éves, Ecuador nyugati részéről Manibí tartomány Portoviejo városából származó Maria Gabriela Pelaez Monsalveról, akit Gábiként ismertünk meg, ezért a vele való beszélgetéshez tolmácsra is szükségünk volt.

¿Habla español?

Habár a spanyol a Föld harmadik legbeszéltebb nyelve, nem botlunk úton-útfélen spanyolul beszélő személyekbe, legalábbis a mi környezetünkben. Itt inkább önszorgalomból, autodidakta módon kezdenek spanyol tanulni, ezt bizonyítja az is, hogy kedd esti tolmácsunk, **Hajdú Enikő** például gyerekként szerette meg a latin nyelvet, majd négy évig tanulta, és jelenleg is képzi magát.

Többnapos egyeztetés után a Gondúzó Étteremben találkoztunk Gábival, jelenlegi egyik apukájával, Nagy Györggyel és az őt elkísérő barátnőjével, Melindával. **Biró Melinda** spanyol ismerősei miatt kezdte el a nyelvet tanulni, de ő sem iskolában. Gábi egyelőre vele érteti meg magát a legjobban.

Enikő, a fordítónk és Gábi gyorsan összeismerkedtek, és az ecuadori lány arcára rögtön kiült a mosoly, amikor anyanyelvén szóltak hozzá. Gyorsan azt magyarázta, hogy igen nehéz itt neki, mert szinte senki nem beszéli a spanyolt, ő meg a magyart nem.

Gabi lelkesen mesélte, hogy a hosszas jelentkezési procedúra végén Franciaország és Románia közül kellett döntenie idejövetele előtt. A voksa azért esett ránk, mert sokat hallott Erdélyről és főleg Drakuláról, igaz, akkor még nem tudta, hogy itt nem románok, hanem túlnyomórészt magyarok laknak. Elmondása szerint nem bánta meg, úgy gondolja, hogy így sokkal-sokkal jobb lett.

Az első romániai élményei nem voltak túl örömteliek, hiszen, amikor megérkezett a bukaresti reptérre, elcserélték a csomagját, és az egyik táskája csak később került elő, az is úgy, hogy több dolog hiányzott a bőröndből.

Szia, google fordító

Osztálytársaival, a XI. B-sekkel egyelőre nehezen kommunikál, de nagyon tetszett neki, hogy már az első nap óta kedvesek vele, és például minden tárgyra ráírták a magyar, illetve a spanyol nevét és azt, hogy hogyan kell kiejteni magyarul. Azóta már az alapszavakat is megtanulta, mint a köszönöm, jó napot, jó estét. Az osztálytársak is igyekeznek spanyolul beszélni vele, már amennyire tudnak.

Amikor arra kérjük, hogy ejtsen ki néhány, általa ismert magyart szót, pironkodva és akcentussal mondja, hogy „sziasztok”.

A tanulás is nehezen megy, hiszen a tanárok sem beszélik a spanyolt, így sokat mutogatnak, sokat használják a google fordítót.

Arra kérdésünkre, hogy milyen nyelveket beszél a spanyolon kívül, azt mondja, hogy ért portugálul, jelenleg pedig franciát tanul.

Szigorúbb az oktatás, mint Ecuadorban

fordítja nekünk Enikő, amikor azt kérjük, hogy hasonlítsa össze az ottani és a romániai tanítást. A tananyagban nincs sok eltérés, de nálunk valahogy jobban megkövetelik a leckét.

Kitérő választ kaptunk arra, hogy milyenek az udvarhelyi srácok. Mint mondta, eddig még nem figyelte meg az itteni fiúkat, és erről egyébként sem szeretne beszélni.

Az eddig látottakból Szovátán voltak a legkellemesebb élményei, de a Jézus-kilátónál is szép pillanatokát töltöttek el a jelenlegi családjával. Többször emlegette a padrét, azaz az apa szót, mert, mint ahogy az interjú alatt kiderült a cserediákok apának és anyának szólítják az őket befogadó családok szüleit. Ez is egy YEP-es szokás.

Székelyudvarhelyen a tűzzománckészítés nyerte el a tetszését, már csak azért is, mert a Művelődési Ház igazgatója, Elekes Gyula is beszél spanyolul, így ez külön élmény volt számára. Nagyon tetszettek a kóruspróbák, amelyeket szívesen hallgat. Mint mondta énekelni nem tud, de nagyon jó hallgatni is.

Kávézóink kedvére valók, családja hiányzik

Több udvarhelyi kávézóban is megfordult már, és elmondása szerint kávéink rendben vannak, a forró csoki pedig egyenesen a kedvence lett, finomabb, mint hazájában. A tinédzser olvasóinkat el kell keserítsük, mert Gábi nem járhat például szórakozni, ezt is tiltja a cserediák szabályzat. Viszont karaokézni szokott, és a környék látványosságait is szívesen látogatja.

Amikor a családjáról esik szó a mucho-mucho (nagyon-nagyon) szót kapjuk el. Enikő pedig fordítja is, hogy szülei nagyon hiányoznak, és csak jövő év augusztus 20-a után láthatja őket. Akkor jár le az itt tartózkodása, és addig sem ő nem mehet haza, sem szülei nem jöhetnek látogatóba. Ilyen a cserediák élete.

Igaz, addig nem fog unatkozni, mert a romániai kirándulások mellett európai kiruccanások is szerepelnek az éves programban.

Szeretne gyorsan beszélni magyarul

Ezt már barátnőjétől, a szintén középiskolás Melindától tudjuk meg, aki elárulta nekünk, hogy Gábi megérkezése után, rögtön felvette a kapcsolatot az ecuadori lánnyal, azóta szinte mindennap találkoznak, Gábi magyarul, Melinda spanyolul tanul, holott nem is egy iskolába járnak.

Te is tanulhatsz a világ másik felén

Közben Nagy György Rotary Club tagja elmondta, hogy Gábin kívül jelenleg Romániában kilenc cserediák tartózkodik, akik Brazíliából, Ausztráliából, az Egyesült Államokból, Mexikóból érkeztek a YEP keretében.

Idéntől Székelyudvarhely is bekapcsolódott a kulturális csereprogramba, így két udvarhelyi lány tanul ebben a tanévben más-más országokban. Egyikük Svájcban, a másik pedig az Egyesült Államokban jár iskolába.

Ha valaki kedvet kap külföldön tanulni, akkor jelentkezhet a Rotary Clubnál – jegyzi meg Nagy György, majd gyorsan hozzáteszi, hogy, ha elfogadják a középiskolás jelentkezését, akkor egy hosszabb procedúra következik a tényleges indulás előtt. Tesztek, felkészítők és a vízumkérés hosszas folyamata.

Hosszú az út az elhatározástól az elutazásig és a magaviseletre is komoly szabályzat vonatkozik. Az is megtörténhet, ha a diák nem tartja be az előírásokat, akkor hazapakolják, volt már erre is példa.

Az anyagi oldal sem elhanyagolható, hiszen az cserediák szüleit, hozzátartozóit terheli az utazási- és vízumköltség is, még akkor is, ha az ott tartózkodás ingyenes. Illetve vannak különböző kirándulások, amelyeknek költségét fedezheti az ottani Rotary Club, vagy az otthon maradt szülők. A helyi klubok havi juttatást adnak az ott cserediákként tanulóknak.

Így van ezzel Gábi is, aki egyre inkább szereti Székelyudvarhelyen, és egyre több élménnyel gazdagodik, akár csak a Svájcban, vagy az Egyesült Államokban tanuló székelyudvarhelyi lányok. Rájuk hamarosan visszatérünk.